

mod Checkstempelen, have været meget stærke. Jeg synes, de have været stærkere i Tonen, end de egentlig have været sagligt begrundede. Jeg kan ikke indrømme, at det meget lave Stempel, her foreslaas paalagt Checks, og som vel at mærke er ikke ubetydeligt lavere, end det er baade i Frankrig, Tyskland og England, skulde kunne ødelægge Benyttelsen af Checks herhjemme. Jeg kan vel se, at der maaske for Husholdningschecks kunde blive Tale om en kortere Standsning i Anvendelsen, men for Forretningschecks vil en Afgift af den ringe Højde, her er foreslaet, ikke betyde særdeles meget. Man maa jo ikke glemme, at naar man anfører et Citat af „Frankfurter Zeitung“, er der to Ting at erindre, nemlig for det første, at det drejer sig om et Stempel, der er væsentlig højere, nemlig 10 Pf., medens vi staa overfor et Forslag om et 5 Øres Stempel, og dernæst, at Loven kun har virket ganske kort Tid i Tyskland, og det er muligt, at det vil vise sig, at det vil gaa med denne forøgede Afgift som med saa mange andre, at den standser eller sagtnes Udviklingen en kort Tid, men derefter kommer der Fart paa ny. Jeg er vis paa, at dette vil ske ogsaa i Tyskland. Men naturligvis kan der forhandles om dette som om andre Punkter i Forslaget, dog saaledes, at man ikke kommer udenfor det givne finansielle Grundlag.

Forslagene under Nr. 22 og 23 ere stillede af det socialdemokratiske Mindretal og gaa ud paa at sætte Lotteristempelen væsentlig ned. Jeg kan ikke paa nogen Maade gaa med dertil, og det glæder mig, at den foreslaaede Forhøjelse af Lotteristempelen i Virkeligheden har fundet Billigelse hos det langt overvejende Flertal af Udvalget. Mit Forslag under Nr. 24 tilsigter at etablere den i og for sig meget naturlige Regel, at Opsigelser skulde med Hensyn til Stempelpligt følge selve den Retshandel, de knytte sig til.

Forslaget under Nr. 25, som bringer Stempel for Borgerbreve og Næringsbeviser ned fra den foreslaaede ikke meget høje Stempelafgift til den nuværende, kan jeg af finansielle Grunde ikke modtage. Lige saa lidt kan jeg modtage Forslagene under Nr. 26, 27, 28 og 29. Forslagene under Nr. 30 og 31 ere en Følge af de

tidligere Forslag om at udstemme Regeringens Forslag om Stempel paa Checks. Jeg maa altsaa stille mig til dem som til Hovedforslaget. Forslaget under Nr. 32 er en Følge af et tidligere Forslag, der gaar ud paa at udstemme Forslaget om Afgift af Repartitioner i Boer.

Saa kommer jeg endelig til det af mig stillede Forslag under Nr. 33, som er tiltraadt af hele Udvalget. Dette Forslag løser i alt Fald foreløbig det gamle store Stridsspørgsmaal om Bankers Sparekasseafdelinger. Jeg har ved første Behandling af Sagen og ligeledes ved Forslagets Forelæggelse tydeligt nok tilkendegivet mit Hovedsynspunkt, som er dette, at man ikke bør sammenblende Bank- og Sparekassevirksomhed, men at Bankernes Sparekasseafdelinger, for saa vidt de skulde bestaa, bør etableres paa en Maade, som stiller dem uafhængigt af Bankernes øvrige økonomiske Dispositioner og giver Sparerne fuldkommen Sikkerhed i Lighed med den, Sparekasserne give. Naar jeg ikke kunde følge Kommissionens Forslag, som gik ud paa at aabne Adgang for de Banker — og jeg synes paa en meget let Maade —, som endnu ikke have Sparekasseafdelinger, til at etablere saadanne, var det ikke, fordi jeg ønskede den bestaaende Ulighed paa dette Omraade opretholdt, men fordi jeg ikke paa nogen Maade vilde yderligere udvikle et Forhold, som jeg i og for sig anser for uheldigt, nemlig Sammenblandingen af Bank- og Sparekassevirksomhed. Da jeg derfor sporede, at man i Udvalget delte mit Grundsynspunkt, og at det Mindretal, som havde modsat sig mit Forslag, væsentlig gjorde det ud fra den Betragtning, at de ældre og de nyere Banker burde stilles ens, men i øvrigt delte min Grundbetragtning af Forholdet, fandt jeg, det var rigtigt at komme ud af den Dissens, der forelaa, paa den Maade, som her er foreslaet, nemlig ved at stille alle Banker, baade de gamle og de nye, ens efter et vist Tidsrum, nemlig efter Udløbet af Aaret 1913, til hvilket Tidspunkt de Begunstigelser, der ere givne de gamle Banker, udløbe. Det vil erindres, at da vi i Fjor vedtog en Lov om Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af Forholdet mellem Sparekasser og Banker, traf man den Ordning, som netop skulde